

قابل توجه رهبران جهان؛

۳۰۰ روز است که دختران در افغانستان از تحصیل بازمانده اند. با تداوم ممنوعیت تحصیل دختران توسط طالبان امید های آنها بیشتر صدمه دیده و از بین می رود. ما به عنوان شبکه ای از مدافعان و دادخواهان افغان برای آموزش بالای شما صدا می زنیم که باید از حقوق دختران افغان طبق تعهدات تان حمایت نمایید. بدون شک زنان جوان تحصیل کرده و توانمند می توانند دنیای ما را امن تر و قدرتمند تر سازند؛ برای این که این اتفاق بیفتد، نیاز است تا امروز اقدامات جسورانه و فوری برای تضمین آینده آنها صورت گیرد.

اقدامی که ما خواستار آن هستیم بیشتر از یک اعلامیه همبستگی یا یک لحظه سکوت برای محکومیت طالبان است. هر چند این گونه اقدامات با نیت خوب صورت می گیرد اما به به نظر میرسد طالبان را در راستای تامین حقوق زنان و دختران پاسخگو نمی سازد. لذا نیاز است تا رهبران و سیاسیون به سطح بین المللی فشار های دیپلماتیک بر مقامات طالبان اعمال کنند و به گونه جدی از بازگشایی فوری مکاتب دختران و دسترسی آنان به ثانوی و لیسه در افغانستان را حمایت نموده، اطمینان حاصل نمایند.

در طول بیست سال گذشته میلیون ها زن و دختر افغان آموزش دیده اند. رهبران جهانی در مشارکت با نهاد ها و سازمان های مردمی افغانستان تعهدات منطقه ای و بین المللی را برای تحقق اهداف توسعه پایدار داده اند. اکنون زمان آن است که به این تعهدات عمل کنیم. به عنوان رهبرانی که به برابری، عدالت و حقوق بشر اعتقاد و تعهد دارید، شما مکلف هستید تا در کنار صد ها هزار دختر افغان و خانواده هایشان که خواستار بازگشایی مکاتب و احیای فوری و کامل وضعیت اجتماعی، سیاسی و فرهنگی در افغانستان هستند بایستید

ما از رهبران جهانی، متحدان منطقه ای و سازمان های بین المللی می خواهیم تا اقدام هماهنگ و جسورانه برای بازگشایی مکاتب دخترانه در افغانستان انجام دهند. لذا ما قبل از مجمع عمومی سازمان ملل در ماه سپتامبر، سه اقدام مشخص برای حمایت از حقوق بشری دختران و زنان افغان در خواست می نماییم.

اول: افزایش فشار بر مقامات حاکم در افغانستان جهت رفع ممنوعیت حق تحصیل دختران، حق کار زنان و حصول اطمینان از بازگشت امن دختران و زنان به مکاتب و محیط کار.

دوم: اختصاص حمایت مالی فوری برای نظام آموزشی در افغانستان، تمویل سازمان های حقوق بشری و نهاد های جامعه مدنی تا میکانیسم های آموزشی جایگزین را برای دختران فراهم کنند.

سوم: در کنار مدافعان، عدالت خواهان و فعالان حق تحصیل دختران بایستید و با حمایت صدا های مشروع آنان، بستر های لازم برای آینده یک افغانستان مترقی را برای آنها فراهم نمایید.

جامعه ای که دختران از حقوق خویش محروم بوده و نتوانند به صورت آزادانه دیدگاه ها و علایق خود را مطرح نمایند پیشرفت ننموده و به اهداف توسعه پایدار دست نمی یابد. جهان، بدون افغانستان نمی تواند به اهداف توسعه پایدار دست یابد. اگر واقعاً جهان می خواهد تا سال ۲۰۳۰ به اهداف توسعه پایدار دست یابد، باید به تعهدات خود نسبت به مردم افغانستان عمل نماید.

- رحیم جامی - مدافع حقوق بشر و دادخواه حق دختران به آموزش
- دیما حرم - مدافع حقوق بشر و دادخواه حق دختران به آموزش

همصدا و حمایت شده توسط:

1. داکتر منظور احمد - کمپاین برای تعلم و تربیه (CAMPE)، بنگلادیش
2. عنایت ناصر - کمک به معارف افغانستان (AAE)، افغانستان
3. مرشد عالم سرکار، برنامه تطبیقی مردم در عمل (POPI)، بنگلادیش
4. زرقا یفتلی، نهاد تحقیق حقوق زنان و اطفال (WCLRF)، افغانستان
5. جان محمد احمدیان - مدافع تعلیم و تربیه، افغانستان
6. عاصم شریف - سازمان مطالعات و آموزش لبنان (LOST)، لبنان
7. هبا حمزی - سازمان بدون مرز توسعه در عمل، لبنان
8. سید عبدالله احمدی - رییس نهاد دموکراسی و توسعه افغانستان (ADDO)، افغانستان